

BIBLIOTEKA

901m 25/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38272

Kl. 42 I, 13/03

Zakłady Koksochemiczne „Zaborze” *)

Zabrze, Polska

Przyrząd do oznaczania punktu mięknięcia paku twardego

Patent trwa od dnia 23 października 1954 r.

Wynalazek dotyczy budowy przyrządu do oznaczania punktu mięknięcia paku twardego. Przyrząd ten składa się z szafki 1, zbudowanej wewnątrz ze ścian żelaznych, które na zewnątrz wyłożone są płytami azbestowymi 4. Przyrząd spoczywa na stojaku 9, na którego półce umieszczony jest palnik 6, służący do podgrzewania szafki 1. W przedniej i tylnej ścianie szafki 1 umieszczone są wąskie szyby 7 i 8. Na górnej pokrywie szafki 1 są trzy otwory: w środkowym otworze umieszczony jest termometr 3 o zakresie temperatur od 0° C do 200° C, a po bokach termometru 3 — dwie rurki szklane szlifowane 2 o średnicy wewnętrznej $6 \pm 0,2$ mm i długości 100 mm, z obu stron otwarte. W rurkach tych umieszcza się dokładnie odmierzoną ilość paku twardego, na którą dolewa się 5 g rtęci. Tak przygotowane rurki 2 z rtęcią są wsunięte przez otwory do szafki 1 na głębokość zanurzenia się termometru 3. Temperaturę w szafce uzyskujemy za pomocą palnika 6, który musi być tak wy-

regulowany, by temperatura przy ogrzewaniu nie podnosiła się wyżej, jak 1° C na minutę. Po uzyskaniu punktu mięknięcia paku twardego, rtęć z rurek szklanych 2 wpada do parowniczkii porcelanowej 5, umieszczonej na dnie szafki 1 i zawierającej kilka cm³ oleju maszynowego.

Zastrzeżenie patentowe

Przyrząd do oznaczania punktu mięknięcia paku twardego, znamienny tym, że składa się z opartej na stojaku (9) szafki żelaznej (1), wyłożonej na zewnątrz płytami azbestowymi i podgrzewanej za pomocą palnika gazowego (6), przez górną zaś pokrywę tej szafki przesunięty jest do wewnątrz termometr (3) oraz dwie rurki (2) na twardy pak, do którego podczas pomiarów temperatury dolewa się 5 g rtęci, przy czym pod tymi rurkami umieszczona jest na dnie szafki (1) parowniczkia porcelanowa (5) z kilkoma cm³ oleju maszynowego.

Zakłady Koksochemiczne „Zaborze“

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Jan Ziąja.

